

Bernal, 22 d'agost de 1975

Benvolguda Patrícia:

Haig de confessar-te que m'has guanyat de ma. I no t'ho dic pas com una justificació per la manca d'atenció en no escriure't abans, durant tot aquest llarg temps. El cas és que després d'escoltar la cinta que vas enviar per conducte dels teus pares, en la qual et queixaves, suaument i indirectament, pero amb raó, del nostre mutisme, em vaig fer el propòsit de conjuminar una carteta, pero, vet aquí, que t'has avançat tu.

En primer lloc, t'agraeixo que m'hagis enviat aquesta nota d'en Pedrolo, així com totes les consideracions que fas en la teva sobre la situació al nostre país. També m'he alegrat molt de saber que has aconseguit aqueixa feina al Destino, mitjançant la qual t'has pogut radicar definitivament en aqueixa terra d'adopció i solucionar el problema de la subsistència. Respecte a la feina, alguna cosa me n'havia dit ja en Pedrolo.

Ara parlem una mica de l'Obra. Malauradament la situació actual ens ha afectat d'una manera dràstica. L'augment sideral que han sofert els costos d'impressió i tramesa del butlletí-programa ens ha obligat a suprimir-lo. Tanmateix, volem mirar de fer-ne un tiratge limitat, ni que sigui del programa sol, utilitzant algun sistema de fotocòpia, per enviar-lo a determinades persones i fer acte de presència davant les revistes i institucions catalanes, etc. Ara, això no vol pas dir que no consideri útil que ens enviïs aqueix resum mensual dels esdeveniments més rellevants, car si bé no podem aprofitar-lo per al butlletí, ens vindrà bé per a la informació oral. Realment, la sala, ara, ha quedat fantàstica; és ideal per a fer-hi teatre, sobretot perquè en haver recobert les parets de fusta, ha millorat moltíssim l'acústica, però fins ara no hem fet res: d'una banda, som molt pocs (pensa en les baixes sofertes en poc temps: en Quimet, en Claris i tu...) i, de l'altra, tots, qui més qui menys, tenim l'ànim per terra, o bé problemes de manca de temps per raons de feina: en Garriga per causa d'haver-se quedat sense ocupació, va començar d'instal·lar-se pel seu compte i justament l'actual crisi econòmica s'ha produït en el moment més crític per a ell; en Ricard treballa a San Juan o no sé on; jo mateix no m'hi veig de cap ull amb les traduccions (a part la feina de les vuit hores), de manera que faig campana molt sovint, a l'Obra. De més a més, s'ha reduït considerablement el nombre d'assistents, així que si ja eren pocs els habitués, ara ja només venen quatre gats, comptats. Per cert que, dissabte passat, que va parlar-hi el teu pare, hi havia més de quaranta persones! Tanmateix, tornant a la cosa del teatre, en Solé està molt embalat i vol muntar una cosa amb textos de l'Espritu... Amb això vull que vegis que, si bé el panorama és una mica fosc, no defallim: de més negres ens n'hem vistes.

Estic content de veure que la nostra gent no t'ha defraudat i, sobretot, que hagis pogut constatar la fermesa d'aqueix puntal moral que és l'entrançable Pedrolo. En una darrera carta em comentava les teves visites, justament.

Suposo que et deus haver divertit amb el "show" Melendres-Arbones, oi? M'agradaria que legissis una nota que ha fet en Joan Triadú sobre el meu llibre, i que és una mena de resposta a tot aquest mullader. Em diu que apareixerà a uns "Quaderns d'orientació familiar". No conec la publicació, però suposo que no et costarà gaire de trobar-la.

I ja que parlo de mi, no sé si deus haver vist un conte meu aparegut a El Pont, nº 69. A veure que te'n sembla. En canvi, sí que deus haver vist

la traducció de El temps dels assassins, que en Pere Gimferrer va comentar al Destino, precisament. Ara, em trobo embarcat en una traducció de dimensions ~~monstruoses~~ monstruoses; es tracta de Gone with the Wind, de la Margaret Mitchell (no sé si es titulara S'ho endugué el vent, en català), la qual em donara feina per més d'un any. Això fa que la tasca de creació sempre vagi quedant bastant arraconada, però no deixo de petjar l'estudi de l'obra pedroliana, és clar!

Em sembla molt bé que continuïs pensant en prosseguir els estudis històrics. Fôra una llastima que, ara que et trobes al revell de l'ou, tot això ho deixessis de banda. I mira que, de vegades, el periodisme et fa córrer aquest perill. És natural que, ara, et sembli pobre el teu treball, però no crec que hagi de menystenir-lo. Crec que vas fer una bona feina, i l'esforç fou considerable.

Em dius que a Destino van sortir unes entrevistes semblants a la d'en Pedroló, fetes a l'Espriu i l'Oliver. Si no fos demanar massa, m'agradaria de tenir-les, per bé que no cal que m'enviïs la revista sencera, sinó només la fulla o el retall, i tampoc no cal que m'ho ~~enx~~ trametis per via aèria. I posats a demanar, t'agradaria que m'enviessis les recensions de llibres catalans que hi apareguin i, naturalment, les notes que tu hi facis. Podrà ser? Tot això m'ho envies a l'adreça de Bernal, en canvi les cartes, si m'escrives, valdria més que les enviïs a la feina, car arriben més aviat: Chile 1432 - Buenos Aires. No cal dir, que si has de menester alguna cosa de per aquí, m'ho pots demanar.

I, per ara, et deixo. Ben afectuosament teu